

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)  
της 25ης Φεβρουαρίου 2003 \*

Στην υπόθεση T-15/02,

**BASF AG**, με έδρα στο Ludwigshafen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους N. Levy, J. Temple-Lang, solicitors, R. O'Donoghue, barrister, και C. Feddersen, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από τον R. Wainright και την L. Pignataro-Nolin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του άρθρου 3, στοιχείο β', της αποφάσεως της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες) (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1), με το οποίο επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα ή περί μειώσεως του προστίμου αυτού,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**  
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από την V. Tiili, Πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

**Διάταξη**

**Το ιστορικό της διαφοράς**

- 1 Με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση COMP/E-1/37.512 (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1, στο εξής: απόφαση), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι πολλές επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μετέχοντας σε σειρά χωριστών συμπράξεων που επηρέαζαν δώδεκα διαφορετικές αγορές βιταμινούχων προϊόντων. Στις επιχειρήσεις αυτές περιλαμβάνονται, μεταξύ

άλλων, η BASF AG (στο εξής: προσφεύγουσα) και η Aventis SA, με έδρα στο Schiltigheim (Γαλλία). Ειδικότερα, η προσφεύγουσα θεωρήθηκε υπεύθυνη παραβάσεων στις αγορές των βιταμινών, Α, Ε, Β1, Β2, Β5, C, D3, Η, β-καροτενίου και καροτενοειδών (άρθρο 1, στοιχείο β', της αποφάσεως) και η εταιρία Aventis παραβάσεων στις αγορές των βιταμινών Α, Ε και D3 (άρθρο 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως).

- 2 Λόγω της συμμετοχής της στις συμπράξεις που επηρέαζαν τις αγορές των βιταμινών Α, Ε, Β2, Β5, C, Β3, β-καροτενίου και καροτενοειδών, στην προσφεύγουσα επιβλήθηκαν αντιστοίχως πρόστιμα το συνολικό ποσό των οποίων ανέρχεται σε 296,16 εκατομμύρια ευρώ (άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως). Πρόστιμο ύψους 5,04 εκατομμυρίων ευρώ επιβλήθηκε στην Aventis λόγω της συμμετοχής της στη σύμπραξη στην αγορά της βιταμίνης D3 (άρθρο 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως).
- 3 Τα ποσά αυτά προκύπτουν ιδίως από την εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, [ΑΧ] (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές) και της ανακοινώσεώς της σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση περί συνεργασίας).
- 4 Στο πλαίσιο της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα διαδραμάτισε, με την επιχείρηση F. Hoffmann-La Roche AG (στο εξής: Roche), ρόλο ιθύνοντος και υποκινητή όσον αφορά τις συμπράξεις στις αγορές των βιταμινών Α, Ε, Β2, Β5, C, D3, β-καροτενίου και καροτενοειδών. Κατά συνέπεια, λόγω του επιβαρυντικού αυτού στοιχείου, το βασικό ποσό του προστίμου που έπρεπε να επιβληθεί στην προσφεύγουσα προσαυξήθηκε κατά 35 % (αιτιολογικές σκέψεις 712 έως 718 της αποφάσεως).

5. Επί πλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι η Aventis μπορούσε να τύχει μείωσης κατά 50 % του ύψους του βασικού προστίμου που έπρεπε να της επιβληθεί για τη σύμπραξη σχετικά με τη βιταμίνη D3, λόγω του παθητικού ρόλου που διαδραμάτισε στο πλαίσιο της συμπράξεως αυτής (αιτιολογικές σκέψεις 724 και 725 της αποφάσεως).
6. Στο πλαίσιο της εφαρμογής της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι η Aventis ήταν η πρώτη επιχείρηση η οποία παρέσχε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη της υπάρξεως συμπράξεων σχετικά με τις βιταμίνες A και E και ότι πληρούσε επίσης όλες τις λοιπές προϋποθέσεις που τίθενται στο τμήμα B της εν λόγω ανακοινώσεως. Κατά συνέπεια, η εν λόγω επιχείρηση έτυχε μείωσης κατά 100 % του προστίμου που θα της είχε διαφορετικά επιβληθεί λόγω της συμμετοχής της στις τελευταίες αυτές συμπράξεις (αιτιολογικές σκέψεις 741 και 742 της αποφάσεως).
7. Απεναντίας, λόγω του ρόλου της ως ιθύνοντος και υποκινητή των συμπράξεων σχετικά με τις βιταμίνες A, E, B2, B5, C, D3, β-καροτένιο και τα καροτενοειδή, η προσφεύγουσα δεν έτυχε της εφαρμογής των ευνοϊκών προβλέψεων των τμημάτων Β και Γ της εν λόγω ανακοινώσεως. Η Επιτροπή αναγνώρισε ωστόσο ότι η εν λόγω εταιρία ήταν η πρώτη, μαζί με τη Roche, η οποία προσκόμισε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη των συμπράξεων σχετικά με τις βιταμίνες B2, B5, C, D3, β-καροτένιο και τα καροτενοειδή (αιτιολογικές σκέψεις 743 έως 745 της αποφάσεως).
8. Τέλος, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες είχαν επιβληθεί πρόστιμα με την απόφαση πληρούσαν στο σύνολό τους τις προϋποθέσεις για να τύχουν μείωσης του ποσού του προστίμου βάσει του τμήματος Δ της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Βάσει αυτού, η Επιτροπή παρεχώρησε, αντιστοίχως στην προσφεύγουσα και στην Aventis, μείωση κατά 50 % και κατά 10 % του ποσού των προστίμων τα οποία θα τους είχαν επιβληθεί σε περίπτωση μη συνεργασίας (αιτιολογικές σκέψεις 761 και 767 της αποφάσεως).

9 Η Aventis δεν άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως.

## Διαδικασία

- 10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Ιανουαρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως, με το οποίο επιβάλλεται πρόστιμο στην προσφεύγουσα, ή να μειώσει ουσιωδώς το πρόστιμο αυτό, να καταδικάσει δε την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα (στο εξής: υπόθεση της κύριας δίκης).
- 11 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή και να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Ιουνίου 2002, η Aventis, εκπροσωπούμενη από τους B. Amory και F. Marchini Camia, δικηγόρους, ζήτησε να παρέμβει στην υπόθεση της κύριας δίκης υπέρ των αιτημάτων της καθής.
- 13 Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους διαδίκους, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Σεπτεμβρίου 2002, η καθής γνωστοποίησε ότι δεν είχε να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την αίτηση παρεμβάσεως της Aventis και να την καταδικάσει στα δικαστικά και λοιπά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα για την υποβολή παρατηρήσεων επί της εν λόγω αιτήσεως.
- 16 Σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος έφερε την αίτηση παρεμβάσεως ενώπιον του τμήματος.

### *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 17 Προς στήριξη της αιτήσεως παρεμβάσεως, η Aventis προβάλλει, πρώτον, ότι είναι ένας από τους αποδέκτες της αποφάσεως. Επισημαίνει ότι ήταν μία από τις πρώτες επιχειρήσεις η οποία κατήγγειλε οικειοθελώς την ύπαρξη συμπράξεων στον τομέα των βιταμινών Α και Ε και προσκόμισε καθοριστικά αποδεικτικά στοιχεία. Υπενθυμίζει ότι, χάρη στη συνεργασία αυτή, έτυχε πλήρους απαλλαγής από την επιβολή προστίμων για τη συμμετοχή της στις συμπράξεις αυτές σύμφωνα με το τμήμα Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας. Προσθέτει ότι έτυχε, όσον αφορά τη συμμετοχή της στη σύμπραξη στον τομέα της βιταμίνης D3, μειώσεως του ποσού του προστίμου λόγω του παθητικού ρόλου τον οποίο διαδραμάτισε στο πλαίσιο της συμπράξεως αυτής, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές.

- 18 Η Aventis επισημαίνει, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στην προσφυγή της ότι πληροί όλες τις προϋποθέσεις που παρέχουν δικαίωμα μειώσεως του ποσού του προστίμου, κατά τα προβλεπόμενα στο τμήμα Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, ιδίως διότι κατήγγειλε την ύπαρξη άγνωστης συμπράξεως πριν η Επιτροπή προβεί σε έλεγχο και χωρίς να διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να αποδείξει την ύπαρξη της καταγγελλθείσας συμπράξεως, και ότι υπήρξε η πρώτη που παρέσχε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη του υποστατού της συμπράξεως.
- 19 Η Aventis προβάλλει, τρίτον, ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί στην προσφυγή της τον ρόλο ιθύνοντος και υποκινητή της προσαπτόμενης συμπράξεως, ο οποίος της αποδίδεται στην απόφαση. Η αιτούσα επισημαίνει ότι περιήλθε σε γνώση της ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης στην προσφυγή της την εκτίμηση της Επιτροπής περί του ότι η Aventis δεν διαδραμάτισε ρόλο ιθύνοντος στις επίμαχες συμπράξεις.
- 20 Η αιτούσα αντικρούει αυτούς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, προβάλλοντας, πρώτον, ότι η ίδια και όχι η προσφεύγουσα πληρούσε τις δύο προϋποθέσεις οι οποίες μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 18 και, δεύτερον, ότι δεν είναι δυνατόν να της αποδοθεί ρόλος ιθύνοντος στις επίμαχες συμπράξεις.
- 21 Η αιτούσα εκτιμά επομένως ότι έχει άμεσο και πραγματικό συμφέρον ως προς την έκβαση της παρούσας διαφοράς. Εφόσον η προσφεύγουσα επιδιώκει να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα την ανακοίνωση περί συνεργασίας και εφόσον η απόρριψη των συναφών αιτημάτων της Επιτροπής θα σήμαινε ότι η αιτούσα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων έτυχε αντιστοίχως απαλλαγής από την επιβολή προστίμου και μειώσεως του ποσού του προστίμου στην απόφαση, η νομική και οικονομική κατάσταση της αιτούσας θα επηρεάζεται άμεσα από το διατακτικό της αποφάσεως που καλείται να εκδώσει το Πρωτοδικείο.

- 22 Στις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως παρεμβάσεως, η προσφεύγουσα διατυπώνει αμφιβολίες επί του αν είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί ότι η Aventis έχει συμφέρον ως προς την επίλυση της διαφοράς κατά την έννοια των άρθρων 37 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου και 115 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, όπως ερμηνεύονται οι διατάξεις αυτές από τη νομολογία. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το διατακτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που πρόκειται να εκδοθεί, εφόσον συμπίπτει με τις προτάσεις της, δεν είναι δυνατό να επηρεάσει άμεσα την αιτούσα δεδομένου ότι ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί, στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, να προβεί σε διαπιστώσεις επηρεάζουσες το διατακτικό της αποφάσεως της Επιτροπής καθό μέτρο αυτό αφορά την Aventis.
- 23 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, η παρέμβαση της Aventis ουδώς θα αποσαφήνιζε τα ζητήματα που εγείρονται στην προσφυγή της. Αφενός, η Aventis δεν είναι σε θέση να συμβάλλει κατά τρόπο χρήσιμο στις συζητήσεις επί του κατά πόσον, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως πραγματοποιηθείσας στις 17 Μαΐου 1999 μεταξύ της ίδιας και της Επιτροπής, προσκομίστηκαν για πρώτη φορά καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη του υποστατού των συμπράξεων στον τομέα των βιταμινών. Αφετέρου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η αιτούσα έχει εσφαλμένη αντίληψη των αιτιάσεων οι οποίες προβάλλονται στην προσφυγή και αφορούν τον ρόλο του ιθύνοντος των συμπράξεων, υπογραμμίζοντας ότι σε κανένα σημείο του δικογράφου δεν αναφέρεται ότι η Aventis διαδραμάτισε ρόλο ιθύνοντος στα πλαίσια μιας από τις επίμαχες συμπράξεις.

### *Η εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

- 24 Η αίτηση παρεμβάσεως υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 115 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 25 Κατά το άρθρο 37, δεύτερη παράγραφος, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 46, πρώτη παράγραφος, του εν λόγω οργανισμού, κάθε πρόσωπο που έχει



συμφέρον στην επίλυση διαφοράς, εκτός των διαφορών μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ οργάνων της Κοινότητας ή μεταξύ κρατών μελών αφενός και οργάνων της Κοινότητας αφετέρου, έχει το δικαίωμα παρεμβάσεως. Τα αιτήματα του παρεμβαίνοντος μπορούν να σκοπούν μόνον στην υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων.

- 26 Κατά πάγια νομολογία, η έννοια του συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, πρέπει να ορίζεται βάσει αυτού καθαυτού του αντικειμένου της διαφοράς και να εκλαμβάνεται ως άμεσο και ενεστώσ συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται σε αυτά καθαυτά τα αιτήματα και όχι ως συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους. Συγκεκριμένα, με τον όρο «επίλυση» της διαφοράς πρέπει να νοείται η ζητούμενη από το Δικαστήριο τελική κρίση, όπως αυτή θα ορίζεται στο διατακτικό της αποφάσεως. Πρέπει μεταξύ άλλων να εξετάζεται αν ο παρεμβαίνων επηρεάζεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη και αν το συμφέρον του για την επίλυση της διαφοράς είναι συγκεκριμένο [διατάξεις του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 1964, 111/63, Lemmerz-Werke κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 153, και της 12ης Απριλίου 1978, 116/77, 124/77 και 143/77, Amylum κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1978, σ. 893, σκέψεις 7 και 9· διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, C-151/97 P (I) και C-157/97 P (I), National Power και PowerGen, Συλλογή 1997, σ. I-3491, σκέψεις 51 έως 53 και 57· διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1998, T-191/96, CAS Succhi di Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-573, σκέψη 28, και διάταξη του προέδρου του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουνίου 1999, T-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1797, σκέψη 14].

- 27 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των αιτούντων την παρέμβαση που δικαιολογούν άμεσο συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται στη συγκεκριμένη πράξη της οποίας η ακύρωση ζητείται και των αιτούντων την παρέμβαση που δεν δικαιολογούν παρά μόνον έμμεσο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς λόγω των ομοιοτήτων μεταξύ της καταστάσεώς τους και της καταστάσεως ενός των διαδίκων (διατάξεις του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 1993, C-76/93 P, Scaramuzza κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-5715 και I-5721, αντιστοίχως σκέψη 11· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1993, T-97/92 και T-111/92, Rijndoutt και Hocken κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-587, σκέψη 22, και της 8ης Δεκεμβρίου 1993, T-87/92, Kruidvat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1375, σκέψη 12, και μνημονευθείσα ανωτέρω διάταξη CAS Succhi di Frutta κατά Επιτροπής, σκέψη 28).

- 28 Εν προκειμένω, επισημαίνεται πρώτον ότι τα επιχειρήματα της αιτούσας τα οποία αντλούνται εκ του ότι η προσφυγή σκοπεί να αμφισβητήσει το συμπέρασμα της Επιτροπής περί του ότι η αιτούσα δεν διαδραμάτισε ρόλο ιθύνοντος στα πλαίσια των συμπράξεων, δεν ανταποκρίνονται στα πραγματικά περιστατικά. Στην προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα της απέδωσε ρόλο ιθύνοντος και υποκινητή όσον αφορά τις συμπράξεις σχετικά με τις βιταμίνες Α, Ε, Β5, C, D3, β-καροτίνη και τα καροτενοειδή. Υπογραμμίζει ότι οι ενέργειές της δεν ήταν περισσότερο επιλήψιμες από τις ενέργειες άλλων μετεχουσών στις επίμαχες συμπράξεις εταιριών, οι οποίες δεν χαρακτηρίστηκαν ως ιθύνοντες ή υποκινητές. Όσον αφορά ειδικότερα τις συμπράξεις σχετικά με τις βιταμίνες Α και Ε, η προσφεύγουσα ουδόλως υποστηρίζει ότι η Aventis έπρεπε να θεωρηθεί ως έχουσα ιθύνοντα ρόλο στις συμπράξεις αυτές και περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα, όπως συμπέρανε «ορθά» στην περίπτωση της Aventis, ότι η προσφεύγουσα διαδραμάτιζε επίσης ρόλο απλού μετέχοντος και όχι ιθύνοντος στις συμπράξεις αυτές (σημεία 129 έως 131 του δικογράφου της προσφυγής).
- 29 Πέραν αυτού η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στην προσφυγή της ότι η Επιτροπή πεπλανημένως αρνήθηκε να εφαρμόσει στην περίπτωσή της το τμήμα Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα πληρούσε όλες τις προς τούτο απαιτούμενες προϋποθέσεις. Ειδικότερα, υπογραμμίζει ότι, μαζί με την Roche, ήταν η πρώτη η οποία παρέσχε στην Επιτροπή καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη του υποστατού όλων των επίμαχων συμπράξεων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων σχετικά με τις βιταμίνες Α και Ε για τις οποίες η Aventis έτυχε της εφαρμογής των ευεργετικών ρυθμίσεων του τμήματος Β της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.
- 30 Πρέπει συνεπώς, δεύτερον, να εξετασθεί αν το συμφέρον το οποίο επικαλείται η αιτούσα σχετικά με την απόρριψη των αιτημάτων της προσφεύγουσας, με τα οποία τίθεται υπό αμφισβήτηση η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την πρώτη επιχείρηση η οποία προσκόμισε καθοριστικά στοιχεία για την απόδειξη των παραβάσεων, συνιστά συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς κατά την έννοια της μνημονευόμενης ανωτέρω στις σκέψεις 26 και 27 νομολογίας.

- 31 Συναφώς, επισημαίνεται καταρχάς ότι η απόφαση, αν και είναι συντεταγμένη υπό τη μορφή μιας μοναδικής αποφάσεως, πρέπει να εκληφθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώνονται έναντι καθεμιάς των επιχειρήσεων στις οποίες αυτές απευθύνονται η παράβαση ή οι παραβάσεις που γίνονται δεκτές εις βάρος τους και με τις οποίες επιβάλλονται, ενδεχομένως, ένα ή περισσότερα πρόστιμα, όπως αυτό προκύπτει επιπλέον από το γράμμα του διατακτικού της αποφάσεως και ιδίως από τα άρθρα 1 και 3 (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1997, T-227/95, AssiDomän Kraft Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. Π-1185, σκέψεις 56 και 57, η οποία αναιρέθηκε για άλλους λόγους με την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-310/97 P, Επιτροπή κατά AssiDomän Kraft Products κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-5363).
- 32 Επισημαίνεται κατόπιν ότι αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης είναι μόνον η εξάλειψη ή η ουσιαστική μείωση του συνολικού ποσού των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως. Απεναντίας, το άρθρο 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως, με την οποία επιβάλλεται στην Aventis πρόστιμο 5,04 εκατομμυρίων ευρώ δεν αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όπως αυτό καθορίζεται με τα αιτήματα τα οποία διατύπωσαν η προσφεύγουσα και η καθής.
- 33 Δεν αμφισβητείται επομένως, αφενός, ότι το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως δεν αφορά την αιτούσα και, αφετέρου, το άρθρο 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως, το οποίο απεναντίας την αφορά, ουδόλως θα ετροποποιείτο με απόφαση του Πρωτοδικείου η οποία θα εξαφάνιζε ή θα μείωνε το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτούσα έχει συμφέρον να απορριφθούν τα αιτήματα της προσφεύγουσας στην υπόθεση της κύριας δίκης μόνον κατά το μέτρο που η ανωτέρω μνημονευόμενη εξαφάνιση ή μείωση του προστίμου, με την αμφισβίτηση του βασίμου των περιλαμβανομένων στην απόφαση διαπιστώσεων και εκτιμήσεων έναντι

αυτής, θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει την Επιτροπή στην αναθεώρηση του περιεχομένου του άρθρου 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως, ενώ η τελευταία αυτή διάταξη δεν αποτέλεσε αντικείμενο της προσφυγής και δεν υπόκειται πλέον σε προσφυγή.

- 35 Η παροχή τέτοιας δυνατότητας στην Επιτροπή πρέπει ωστόσο να αποκλεισθεί. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία, η αρχή *non bis in idem*, θεμελιώδης αρχή του κοινοτικού δικαίου, η οποία άλλωστε καθιερώθηκε με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τις Θεμελιώδεις Ελευθερίες, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, απαγορεύει, στον τομέα του ανταγωνισμού, μια επιχείρηση να καταδικαστεί ή να διωχθεί εκ νέου για συμπεριφορά αντίθετη προς τον ανταγωνισμό για την οποία της είχε ήδη επιβληθεί κύρωση ή για την οποία είχε κριθεί ως μη έχουσα ευθύνη με προγενέστερη απόφαση η οποία δεν υπόκειται πλέον σε προσφυγή (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, *Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής* (Συλλογή 1999, σ. I-8375, σκέψη 59).
- 36 Η αρχή *non bis in idem* απαγορεύει επομένως νέα ουσιαστική εκτίμηση του υποστατού της παραβάσεως, η οποία θα είχε ως συνέπεια την επιβολή είτε δεύτερης κυρώσεως, η οποία θα προστίθετο στην πρώτη, στην περίπτωση κατά την οποία θα καταλογιζόταν εκ νέου ευθύνη, είτε μιας πρώτης κυρώσεως, στην περίπτωση κατά την οποία η ευθύνη, αποκλεισθείσα με την πρώτη απόφαση, θα καταλογιζόταν με τη δεύτερη (μνημονευθείσα ανωτέρω απόφαση *Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής*, σκέψη 61).
- 37 Εν πάση περιπτώσει, και αν ακόμη υπετίθετο ότι η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, χωρίς να παραβιάζει την αρχή *non bis in idem*, να επανέλθει στο άρθρο 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως για να το αναμορφώσει κατά τρόπο δυσμενή για την *Aventis* βάσει των σκέψεων αποφάσεως του Πρωτοδικείου με την οποία θα γινόταν δεκτός ο λόγος της προσφυγής που μνημονεύεται ανωτέρω στη σκέψη 29, το συμφέρον στο οποίο αναφέρεται η ανωτέρω σκέψη 34 δεν θα ήταν άμεσο και ενεστώς κατά την έννοια της μνημονευόμενης ανωτέρω στις σκέψεις 26 και 27 νομολογίας, αλλά, το πολύ πολύ, έμμεσο και δυνητικό. Σε τέτοια περίπτωση άλλωστε, η αιτούσα θα είχε πάντοτε τη

δυνατότητα να προβάλει τα επιχειρήματά της στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως την οποία θα μπορούσε να ασκήσει ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά τέτοιας δυσμενούς αποφάσεως της Επιτροπής.

- 38 Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, προσήκει η συναγωγή του συμπεράσματος ότι το συμφέρον προς παρέμβαση το οποίο επικαλείται η Aventis δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως άμεσο και ενεστώσ για την επίλυση της διαφοράς κατά την έννοια του άρθρου 37 δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, η αίτηση παρεμβάσεως είναι απορριπτέα.

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 39 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη. Δεδομένου ότι με την παρούσα διάταξη περατώνεται η δίκη έναντι της Aventis, πρέπει να ληφθεί απόφαση και επί των δικαστικών εξόδων που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεως.

- 40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Aventis ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας παρεμβάσεως, σύμφωνα με το αίτημα της τελευταίας. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διατύπωσε συναφώς αίτημα, θα φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)**

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση παρεμβάσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Aventis SA στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα αναφορικά με τη διαδικασία παρεμβάσεως στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στην υπόθεση της κύριας δίκης.**
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα έξοδά της στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας παρεμβάσεως.**

Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

V. Tiili